

свѣтъ найизраденъ предметъ и Бѳгъ най ѹгѳденъ ѳтъ любви. Вѳна ѣ само любовь въ свѣтъ мать, вѳнець и совершенство всѣхъ добродѣтелей. Каинъ, видѳщи, какъ Бѳгъ по много благоволеніе къ Авелъ има, ѳмрази Брата си тако, що не ѣ можалъ ни да го погледне. Помрачѣ лицемъ, и изгвѣи са ѳтъ тѳжкѳа зависти и мѳрзости.

Всѳка зла страсть, любѣзна моѳ, а ѳсобито зависть, наршѳва и ѳпвстошѳва красное Человѣческое лице.

Бѳгъ речѣ Каинъ, говорѳщи мѳ любѣзно: Зѳщо си тако сердитъ, и зѳщо си са тако изгвѣилъ и пожелтѣлъ лицемъ? Требува да знаишъ какъ: Яко возлюбишъ добродѣтель, ще ми вѣдешъ любѣзенъ, като и братъ твоѳ; ако ли на противъ не правишъ добро, тѳ грѣхъ, като нѣкой кровожадный лѣвъ, реве предъ твоѳ враты. Сѳбѳче на тебѣ стоѳ; ако само ищѣшъ, можешъ страсть твоѳ да повѣдишъ, да надвѣшъ, и надъ нею Господѳръ да вѣдешъ.

И нынѣ такожде ны ѳтвращѳва Бѳгъ ѳтъ зла — гласомъ совѣтованіѳ. Сѳ Чѳда! слѣшайте тѳй свѳтый гласъ Бѳжій, и слѣдѳвите мѳ всегда! Пазітѣса ѳтъ грѣхѳ, като ѳтъ нѣкоего дѳваго, лютаго и кровожаднаго звѣра, кой вѣ чека предъ враты, да вы разтерзѳе.